

ПЕТЯК Олена

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0000-0002-0635-493X>
 e-mail: petiakO@khmnu.edu.ua

ВИШИНСЬКА Галина

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
<https://orcid.org/0009-0000-1145-0179>
 e-mail: kgpa@ukr.net

ТАЙБАСАРОВ Олександр

Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького
<https://orcid.org/0009-0005-3709-4447>
 e-mail: nimbs@meta.ua

АЛЕКСЄЄВ Олександр

Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0009-0003-3754-4319>
 e-mail: Alieksieievaleksandr@gmail.com

МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В КОМУНІКАЦІЇ ЯК ОСОБИСТІСНА РИСА МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

У статті представлений аналіз розвитку професійних навичок сучасного реабілітолога, які необхідні для формування його професійного світогляду та міжкультурної компетенції. Проаналізовано компетенції реабілітолога як завдання, які пов'язані з діяльністю, котрі він зможе успішно вирішувати у процесі кінезотерапії. Професія реабілітолога передбачає комунікативну взаємодію з людьми, які мають різні порушення у стані здоров'я. Найчастіше у клієнтів спостерігаються когнітивні розлади та різні порушення психоемоційного стану. Фахівці з реабілітації зазначають, що у процесі здобуття освіти вони вивчають різні прийоми комунікативної взаємодії з клієнтами, але під час роботи часто доводиться працювати з клієнтами, які є представниками різних культур, що інколи призводить до комунікативних непорозумінь. Таким чином, виникає проблема взаємодії між реабілітологом та клієнтом на міжкультурному рівні, яку необхідно вирішувати безпосередньо у процесі кінезотерапії. Компетентний спеціаліст з реабілітації повинен розуміти, що його особисті професійні риси є показником його професійної діяльності у процесі міжкультурної комунікації з клієнтом та членами його родини, а також рівнем його культури та компетентності. Міжкультурна компетентність демонструє особистісні риси фахівця з реабілітації, вона формується і проявляється не лише у процесі комунікативної взаємодії з клієнтом. Цей факт безпосередньо впливає на організацію процесу кінезотерапії на всіх рівнях взаємодії. Реабілітолог, враховуючи власну професійну діяльність, повинен бути взірцем толерантності у найрізноманітніших ситуаціях та здійснювати взаємодію з клієнтами на основі розуміння та прийняття їхніх відмінних рис, що водночас відобразить особистісну рису реабілітолога. Метою такої комунікативної взаємодії стає формування компетентного фахівця, який здатен приймати рішення з урахуванням індивідуальних особливостей людини, яка вміє розуміти її культурну різноманітність.

Ключові слова: кінезіолог, кінезіотерапія, комунікативна толерантність, комунікація, міжкультурна компетентність, реабілітолог.

<https://doi.org/10.31891/pcs.2025.2.14>

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Дослідження проблеми міжкультурної компетентності в комунікативному процесі як особистісної риси реабілітолога є важливим питанням, що передбачає низку причин. Так, варто враховувати різноманітність клієнтів, адже реабілітологи працюють з представниками різних культурних походжень та спільнот. Розуміння та повага до культурних відмінностей допомагають

створити довірливі стосунки та забезпечують більш ефективне лікування. Також міжкультурна компетентність сприяє кращому розумінню та спілкуванню з клієнтами. Це дозволяє реабілітологу враховувати культурні особливості та потреби хворого, що важливо для успішної терапії. Зокрема, врахування культурних відмінностей є складовою професійної етики. Реабілітолог, який володіє міжкультурною компетентністю, демонструє професіоналізм та повагу до клієнтів, що підвищує їхню довіру, ефективність та задоволеність

послугами. Знання особливостей певного культурного осередку допомагає уникати непорозумінь, суперечок та конфліктів, які можуть виникати через культурні відмінності. Це забезпечує більш спокійне та гармонійне лікувальне середовище. Водночас, міжкультурна компетентність дозволяє адаптувати терапевтичні підходи до специфічних потреб клієнтів з різних культурних груп, що підвищує ефективність реабілітаційних заходів. Насамкінець дослідження та розвиток міжкультурної компетентності сприяють загальному професійному розвитку реабілітолога, розширюють його світогляд та підвищують кваліфікацію як високоякісного фахівця. Саме тому окреслене дослідницька проблема сьогодні набуває актуального та важливого змісту.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз наукової літератури засвідчив, що різні аспекти міжкультурної компетентності особистості вивчені і висвітлені в теоретичних працях (В. Апалькова, К. Безукладнікова, Г. Єлізарова, О. Леонтович, О. Муратова, О. Оберемко, Л. Павлова, М. Плеханова, І. Плужник, Ю. Сініцина, Е. Хакімова, А. Артамонова, А. Фантіні, Г. Елліс, Т. Накаяма, Т. Роджерс, Г. Тріандіста тощо). Серед концепцій зарубіжних дослідників виділяють специфіку процесу формування міжкультурної компетентності (Дж. Ген, Д. Дірдорф, К. Кнапп, Дж. Найт, К. Крамш, А. Моосмюллер). Толерантне сприйняття культурних відмінностей вивчали Л. Корнеєва, Є. Пасов, В. Сафонова, А. Утехіна, Е. Петерсон, особливості міжособистісної взаємодії в межах різних культур досліджували Н. Гальскова, Н. Гез, Г. Денісова, М. Радовель, В. Сафонова, П. Сисоєв, Д. Карбо, Г. Фішер [1].

Вивчення міжкультурної компетентності у сфері реабілітації охорони здоров'я також оцінювали різні вчені та дослідницькі групи. Представимо деяких ключових дослідників та їхні роботи. Так, М. Дж. Беннетт розробив модель розвитку міжкультурної чутливості, відому як «DMIS». Хоча ця модель не є специфічною для реабілітації, вона широко використовується в різних професійних контекстах, включаючи охорону здоров'я. Й.

В. Беррі – психолог, який досліджував питання крос-культурної психології та адаптації. Його роботи мають значний вплив на розуміння міжкультурних відмінностей та процесів адаптації. М. Л. Хоган-Гарсія, автор книг і статей про культурну компетентність у різних професійних сферах, в тому числі, охорони здоров'я. Дж. Е. Хелмс, відомий фахівець у галузі міжкультурної психології, яка розробила різноманітні інструменти та техніки для оцінки міжкультурної компетентності. Науковці Дж. Р. Бетанкур, А. Р. Грін, Дж. Ф. Каррілло, О. Анане-Фіремпонг провели дослідження та опублікували роботу щодо підвищення культурної компетентності в охороні здоров'я, включаючи реабілітацію. Г. Гері-Енн, автор книг, зокрема «Догляд за клієнтами з різних культур», у якій розглядаються культурні аспекти медичної допомоги. Ці дослідники та їхні роботи заклали основу для подальшого навчання та розвитку міжкультурної компетентності в різних професійних контекстах, включаючи реабілітацію.

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН

В даний час питання про міжкультурну компетентність реабілітолога є актуальним, оскільки культурна різноманітність реабілітованих клієнтів постійно зростає. Зауважимо, що у нашій роботі під компетентністю ми розуміємо сукупність взаємопов'язаних базових особистісних рис, які включають знання, навички та вміння, необхідні для якісної та продуктивної діяльності спеціаліста [1, с. 60]. Фахівець з реабілітації (реабілітолог, фахівець лікувальної фізичної культури, кінезотерапевт, фізичний терапевт, тренер) стає учасником міжкультурних контактів, взаємодіючи із представниками інших культур, які суттєво відрізняються один від одного за різними критеріями. Ми вважаємо, що для розвитку професіоналізму реабілітолога потрібна компетентність, яка відображає особисті риси спеціаліста з реабілітації та є основою для формування знань, умінь і навичок, які необхідні для вирішення функціональних завдань, заснованих на єдності мотиваційно-ціннісних, когнітивних, афективних, конативних компонентів, а також професійно

важливих рис та здібностей [2, с. 31]. Перш за все, слід зазначити, що в процесі даного спілкування іноді виникають труднощі, що викликає низку проблем у ході комунікативної взаємодії між реабілітологом та клієнтом [3]. Виходячи з цього, ми можемо стверджувати, що головною перешкодою для успішного вирішення проблеми міжкультурної комунікації є те, що реабілітологу необхідно підвищувати свій рівень компетентності за допомогою розуміння іншої культури.

4. ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета дослідження – розглянути сутність та структуру міжкультурної компетентності в комунікації фахівця з реабілітації.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБҐРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Говорячи про міжкультурну компетентність фахівця з реабілітації, зазначимо, що доцільно спочатку розглянути сутність понять компетенція та компетентність. Слід сказати, що для конкретизації понятійного апарату зупинимося на тлумаченні терміну компетентність. У контексті нашого дослідження зазначимо, що компетентність – це ресурсна властивість особистості і включає сукупність знань, навичок і умінь, що забезпечують успішне здійснення певних видів діяльності [4, с. 24].

Слід зауважити, що, говорячи про міжкультурну компетентність фахівця з реабілітації як професійної компетентності, ми виділяємо наступні компоненти:

- ціннісно-смысловий (професійна поведінка);
- мотиваційний (трудова діяльність та самовдосконалення);
- індивідуально-психологічний (риса особистості);
- інструментальний (використання нових технологій);
- когнітивний (реалізація компетенцій) [5].

Узагальнивши існуючі точки зору, у структурі міжкультурної компетенції ми виділяємо: загальнокультурні та специфічні знання, міжкультурну комунікацію і психологічну емпатію. Виходячи з теми

нашого дослідження, ми спиралися на той факт, що у процесі професійної діяльності чимало важливих умов, що сприяють досягненню «акме» [6, с. 11], що, у свою чергу, сприятиме підвищенню рівня міжкультурної компетентності спеціаліста з реабілітації. У контексті нашого дослідження ми розглядаємо міжкультурну компетентність реабілітолога як процес саморозвитку та самореалізації фахівця, що виражається у високих досягненнях, обумовлених рівнем його акмеологічної культури та особистісних рис. Визначальну роль у межах міжкультурної компетентності фахівця з реабілітації має комунікація, яку ми розглядаємо як можливість ведення діалогу з урахуванням культури респондента (клієнта), його статусу, мовних норм тощо. Зазначимо, що у роботі спеціаліста-кінезіолога (реабілітолога, спеціаліста лікувальної фізкультури, фізичного терапевта, тренера) важливе порозуміння в процесі комунікації з клієнтом, оскільки повага та толерантне ставлення до представників іншої культури дозволяє уникнути конфліктів та непорозумінь.

Узагальнюючи сказане, зробимо висновок, що компетентний фахівець з реабілітації повинен знати, що в кожній культурі є свої норми поведінки, засоби передачі інформації, цінності, ідеологічні установки та відповідні правила етики. У логіці нашого дослідження важливо підкреслити, що в процесі кінезотерапії необхідний супровід фахівця (реабілітолога, фізичного терапевта, тренера), який має високий рівень міжкультурної компетентності. Компетентний фахівець зможе швидко включитися у комунікативну взаємодію, володіти ключовими компетенціями, бути успішним у професійній діяльності та показувати високий рівень компетентності. В узагальненому вигляді ключові компетенції фахівця-кінезіолога представлені у табл. 1.

Виходячи з цього, ми можемо стверджувати, що компетентність фахівця проявляється у комунікативній діяльності з урахуванням того, в якому контексті проявляється його компетентність як реабілітолога. Саме тому ми вважаємо, що, говорячи про професійні якості, необхідно враховувати й особисті якості фахівця. У процесі комунікативної взаємодії сукупність

професійних та особистісних якостей спеціаліста постає як основні засади комунікації його професійного вдосконалення та міжкультурної компетентності.

Розглядаючи вищесказане, вважаємо, що спосіб дій фахівця-кінезотерапевта визначається його приналежністю до певної спільноти і в процесі реабілітації клієнт і фахівець взаємодіють між собою з урахуванням індивідуальної культурної спільноти. Виходячи з цього, ми можемо стверджувати, що для реабілітолога, як компетентного фахівця, необхідно мати набір

специфічних і загальних знань про індивідуальну, соціальну та національну специфіку, а також їх поєднання, що відображає рівень міжкультурної компетентності [7]. Уточнюючи це положення стосовно нашого дослідження, ми візьмемо за основу, якщо спеціаліст з реабілітації має відповідні знання про міжкультурні особливості, то в процесі взаємодії між ним та клієнтом формується емпатійне ставлення. Тобто реабілітолог може адекватно оцінювати поведінку інших людей, формуючи, таким чином, міжкультурну толерантність.

Таблиця 1

Основні компетенції реабілітолога-кінезіолога

Ключові компетенції	Соціальна значимість	Особистісна значимість	Форми роботи
Особистісна	В процесі комунікативної взаємодії нормалізує емоційний стан клієнта	Основа на цілісному підході до людини в процесі комунікативної взаємодії	Самоосвіта
Когнітивна	Дослідження психологічних і тілесних проблем в процесі комунікативної взаємодії	В процесі комунікативної взаємодії допомагає подолати стрес і вирішити складні проблеми	Самоконтроль
Соціальна	Формування ідеологічних установок і правил етики	Розуміння іншої культури, врахування індивідуальної культурної спільноти	Толерантне ставлення до особливостей культурної спільноти

У таблиці 2 описані критерії та рівні сформованості міжкультурної комунікативної толерантності спеціаліста-кінезотерапевта. У контексті нашого дослідження ми розглядаємо толерантність як

позитивну властивість особистості на протигагу нетерпимості, і ми прирівнюємо толерантність до таких рис, як милосердя та повага [7].

Таблиця 2

Характеристика критеріїв оцінки рівня сформованості міжкультурної комунікативної толерантності

Критерії	Характеристика
Когнітивний	Сукупність специфічних та загальних знань з медицини, психології, соціології, філософії, генетики, інформатики та кібернетики
Оціночний	Оцінка та аналіз причини порушень компенсаторних механізмів організму людини
Мотиваційно-ціннісний	Емпатійне ставлення до поведінки інших людей
Рефлексивний	Визнання себе толерантною особистістю
Операційний	Робота в контексті специфічних та загальних знань про національну специфіку

Важко переоцінити значення міжкультурної комунікативної толерантності у структурі професійно важливих особистісних рис фахівця з реабілітації, оскільки рівні її сформованості відображають ефективність міжкультурного спілкування та вплив комунікативної взаємодії між культурами загалом. У таблиці 3

представлена характеристика міжкультурної комунікативної толерантності у структурі особистісних рис реабілітолога. Водночас, неможливо не відзначити принципи та причини появи чинників, які розкривають людину стосовно представника іншої культури [8].

Резюмуючи вищесказане, відзначимо, що міжкультурну компетентність фахівця з реабілітації ми розглядаємо як сукупність знань, навичок та умінь, за допомогою яких він може успішно спілкуватися з клієнтами-представниками інших культур у процесі реабілітаційних заходів. Узагальнивши

існуючі наукові підходи, ми можемо стверджувати, що міжкультурна компетентність фахівця з реабілітації забезпечує якісну міжкультурну комунікацію у процесі кінезотерапії, дозволяючи керувати процесом міжкультурної взаємодії.

Таблиця 3

Характеристика міжкультурної комунікативної толерантності в структурі особистісних рис реабілітолога

Види комунікативної толерантності	Рівні міжкультурної комунікативної толерантності в структурі особистісних рис кінезіолога		
	Продуктивний рівень сформованості комунікативної толерантності	Репродуктивний рівень сформованості комунікативної толерантності	Адаптивний рівень сформованості комунікативної толерантності
Когнітивний рівень міжкультурної комунікативної толерантності	Сформовані знання (специфічні та загальні) до аналітичної діяльності про міжкультурні особливості культурної спільності	Поверхневі знання про міжкультурні особливості культурної спільності	Відсутня система знань та смислове розуміння міжкультурних особливостей культурної спільності
Оціночний рівень міжкультурної комунікативної толерантності	Сформовано толерантне ставлення з урахуванням міжкультурних особливостей культурної спільності	Неоднозначне ставлення до особливостей культурної спільності інших людей	Небажання визнавати міжкультурні особливості культурної спільності
Мотиваційно-ціннісний рівень міжкультурної комунікативної толерантності	Стійкий інтерес до розуміння міжкультурних особливостей інших людей. Толерантне ставлення до культурної спільності	Стабільний інтерес до міжкультурних особливостей культурної спільності інших людей	Низька готовність до сприйняття міжкультурних особливостей та спільності інших людей
Рефлексивний рівень міжкультурної комунікативної толерантності	Сформовано аналітичне розуміння міжкультурних особливостей інших людей в контексті самоактуалізації власної діяльності	Сформований самоаналіз в розумінні міжкультурних особливостей інших людей з урахуванням їх культурної спільності	Погляди не пов'язані з усвідомленням пасивного ставлення до бажання розуміти міжкультурні особливості інших людей
Операційний рівень міжкультурної комунікативної толерантності	Самостійне вивчення міжкультурних особливостей інших людей з урахуванням їх культурної спільності	Навички відповідають синтетичному етапу у формуванні розуміння міжкультурних особливостей інших людей	Навички відповідають аналітичному етапу у формуванні розуміння міжкультурних особливостей інших людей

6. ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМКУ

Таким чином можна зробити висновок, що у міжособистісних та міжкультурних комунікаціях між реабілітологом і клієнтом можуть проявлятися різні способи міжкультурної взаємодії в контексті міжкультурної комунікативної толерантності. Рівень комунікативної толерантності в процесі міжкультурної взаємодії проявляється у загальному ставленні до людей, а також у сукупності моральних

принципів та психічного здоров'я. Розглянувши представлені визначення, підкреслимо, що міжкультурна комунікація як професійна компетенція реабілітолога визначається з точки зору розгляду його професійної діяльності та особистісних рис. Перспективами подальших досліджень у даному напрямку ми розглядаємо розробку та валідизацію надійних методів оцінки міжкультурної компетентності, які враховуватимуть специфіку роботи реабілітологів, а також вивчення ефективності різних освітніх програм і тренінгів для підвищення рівнів

міжкультурної компетентності як
особистісної риси фахівців.

Література

1. Василенко О. Міжкультурна компетентність: поняття, структура, принципи та методи розвитку. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*, 2022. № 22 (2), С. 59–67.
2. Резунова О. С. Міжкультурна компетентність як необхідна складова професійної компетентності сучасного фахівця. *Науковий огляд*, 2021. №1 (73). С. 28–40.
3. Браніцька Т. Р. Міжкультурна компетентність як важливий чинник професійної діяльності фахівців соціальної сфери. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*, 2019. № 1 (44), С. 18–22.
4. Костенко Д. Формування міжкультурної компетентності у професійній підготовці сучасного фахівця. *Молодь і ринок*, 2019. № 1 (168). С. 23–28.
5. Пилип Т. Структурний аналіз міжкультурної компетентності лікарів-терапевтів. *Нова педагогічна думка*, 2016. №2 (86). С. 90–93.
6. Воротняк Л. І. Деякі аспекти формування міжкультурної комунікативної компетенції магістрів вищих педагогічних навчальних закладів. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*, 2015. Вип.1. С. 5–15.
7. Губа Н. О., Кандиба М. О. Феномен особистісної компетентності у просторі наукового знання. *Психологічні перспективи*. Луцьк, 2010. № 15. С. 52–61.
8. Короткова Ю. Формування міжкультурної компетентності майбутніх юристів під час базової підготовки в закладі вищої освіти. *Освітологічний дискурс*, 2019. №3-4 (26-27). С. 48–60.

References

1. Vasylenko, O. (2022). Mizhkulturna kompetentnist: poniattia, struktura, pryntsyipy ta metody rozvytku. *Osvita doroslykh: teoriia, dosvid, perspektyvy*, 22 (2), 59–67 [in Ukrainian].
2. Rezunova, O. S. (2021). Mizhkulturna kompetentnist yak neobkhidna skladova profesiinoi kompetentnosti suchasnoho fakhivtsia. *Naukovyi ohliad*, 1 (73), 28–40 [in Ukrainian].
3. Branitska, T. R. (2019). Mizhkulturna kompetentnist yak vazhlyvyi chynnyk profesiinoi diialnosti fakhivtsiv sotsialnoi sfery. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriya: «Pedahohika. Sotsialna robota»*, 1 (44), 18–22 [in Ukrainian].
4. Kostenko, D. (2019). Formuvannia mizhkulturnoi kompetentnosti u profesiinii pidhotovtsi suchasnoho fakhivtsia. *Molod i rynek*, 1 (168), 23–28 [in Ukrainian].
5. Pylyp, T. (2016). Strukturnyi analiz mizhkulturnoi kompetentnosti likariv-terapevtiv. *Nova pedahohichna dumka*, 2 (86), 90–93 [in Ukrainian].
6. Vorotniak, L. I. (2015). Deiaki aspekty formuvannia mizhkulturnoi komunikatyvnoi kompetentsii mahistriv vyshchych pedahohichnykh navchalnykh zakladiv. *Visnyk Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy*, 1, 5–15 [in Ukrainian].
7. Huba, N. O. & Kandyba, M. O. (2010). Fenomen osobystisnoi kompetentnosti u prostori naukovoho znannia. *Psykholohichni perspektyvy*. Lutsk, 15. 52–61 [in Ukrainian].
8. Korotkova, Yu. (2019). Formuvannia mizhkulturnoi kompetentnosti maibutnikh yurystiv pid chas bazovoi pidhotovky v zakladi vyshchoi osvity. *Osvitoholichnyi dyskurs*, 3-4 (26-27), 48–60 [in Ukrainian].

Abstract

PETIAK Olena

Khmelnytskyi National University

VYSHYNSKA Halyna

Khmelnytskyi Humanitarian and Pedagogical Academy

TAIBASAROV Oleksandr

Bohdan Khmelnytskyi National Academy of the State Border Service of Ukraine

ALIEKSIEIEV Oleksandr

Khmelnytskyi National University

INTERCULTURAL COMPETENCE IN COMMUNICATION AS A PERSONALITY TRAIT OF A REHABILITATOR

The article presents an analysis of the development of the professional skills of a modern rehabilitator, necessary for the formation of his professional worldview and intercultural competence. Competences of a rehabilitator are analyzed as tasks related to activities that he can successfully solve in the course of kinesotherapy. The profession of a rehabilitator involves communicative interaction with people who have various health disorders. Cognitive disorders and various disorders of the psycho-emotional state are more often observed in clients. Rehabilitation specialists note that in the process of receiving education they learn various methods of communicative interaction with clients, but at work they often have to work with clients who are representatives of different cultures, which sometimes leads to communicative misunderstandings. Thus, the problem of interaction between the rehabilitator and the client at the cross-cultural level arises, which must be

---

solved directly in the process of kinesotherapy. A competent rehabilitation specialist must understand that his personal traits are an indicator of his professional activity in the process of intercultural communication with the client and his family members, as well as the level of his culture and competence. Intercultural competence demonstrates the personality traits of a rehabilitation specialist, it is formed and manifested not only in the process of communicative interaction with the client. This fact has a direct impact on the organization of the kinesotherapy process at all levels of interaction. A rehabilitologist, taking into account his professional activity, must be a model of tolerance in the most diverse situations and interact with clients on the basis of understanding and accepting their distinguishing features, which at the same time will reflect the personality trait of the rehabilitator. The goal of such communicative interaction is the formation of a competent specialist, capable of making decisions taking into account the individual characteristics of a person, who is able to understand his cultural diversity.

Keywords: *kinesiologist, kinesiotherapy, communicative tolerance, communication, intercultural competence, rehabilitator.*

Стаття надійшла до редакції / Received 02.05.2025

Прийнята до друку / Accepted 14.06.2025